

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 30. juni 2021
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Abulfaz Melikov
Sagsnr.: 2020-790-0757
Dok.: 2050314

Notits om muligheder for at omorganisere Datatilsynet

1. Baggrund

Justitsministeriet har på baggrund af samråd i den 4. marts 2021 i Europaudvalget udarbejdet denne notits om mulighederne for at omorganisere Datatilsynet og bl.a. udskille Datatilsynets vejledningsfunktion til en anden myndighed, således at der kan opnås en højere grad af fokus på vejledningen om databeskyttelsesreglerne.

2. Databeskyttelsesforordningen

Databeskyttelsesforordningen er en EU-forordning, som gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Forordningen indeholder bl.a. krav om, at der etableres en tilsynsmyndighed, som skal være ansvarlig for at føre et uafhængigt tilsyn med anvendelsen af forordningen.

Databeskyttelsesforordningen indeholder bl.a. detaljerede regler om tilsynsmyndighedens organisering (artikel 51-54), hvilke opgaver tilsynsmyndigheden skal varetage (artikel 57), samt hvilke beføjelser tilsynsmyndigheden har (artikel 58). Det er navnlig indholdet af disse regler, der har betydning for, om Datatilsynets opgaver og beføjelser kan udskilles til en anden myndighed.

Databeskyttelsesforordningens artikel 51, stk. 1, fastslår, at der skal etableres en eller flere tilsynsmyndigheder, som skal være ansvarlig for at føre et uafhængigt tilsyn med anvendelsen af forordningen.

I Danmark suppleres databeskyttelsesforordningen af databeskyttelsesloven, som fastsætter, at det er Datatilsynet og Domstolsstolsstyrelsen, der varetager opgaven som uafhængige tilsynsmyndigheder, jf. databeskyttelseslovens §§ 27 og 37.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 52, stk. 1, udøver tilsynsmyndigheden sine opgaver, jf. artikel 57, og sine beføjelser, jf. artikel 58, i fuld uafhængighed.

Kravet om fuld uafhængighed indebærer, at tilsynsmyndigheden ikke kan være underlagt instruktion om, hvordan tilsynets opgaver skal varetages, eller hvordan tilsynet skal udøve sine beføjelser. En anden myndighed kan f.eks. ikke instruere tilsynsmyndigheden i, hvordan tilsynsmyndigheden skal tilrettelægge udførelsen af sine opgaver.

Tilsynsmyndighedens opgaver er reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 57, stk. 1. Ordlyden af artikel 57, stk. 1, indebærer, at tilsynsmyndigheden ikke kan undlade at varetage enkelte opgaver, som er opregnet i bestemmelsen. Efter bestemmelsen skal tilsynsmyndigheden bl.a. føre tilsyn med og håndhæve anvendelsen af forordningen, jf. stk. 1, litra a, og fremme offentlighedens kendskab til og forståelse af risici, regler, garantier og rettigheder i forbindelse med behandling af persondata, jf. stk. 1, litra b. Opregningen af opgaver er ikke udtømmende, da det fremgår af artikel 57, stk. 1, litra v, at tilsynsmyndigheden kan ”udføre enhver anden opgave i forbindelse med beskyttelse af personoplysninger”.

Som det fremgår af delrapport af 29. januar 2021 (delrapport I) om national evaluering af databeskyttelsesreglerne (EUU Alm. del, bilag 269, 2020-21), fortolker Datatilsynet reglerne i forordningens artikel 57, stk. 1, således, at tilsynet i medfør af forordningen bl.a. har til opgave at yde konkret vejledning.

Tilsynsmyndighedens beføjelser er reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 58, stk. 1-3. Bestemmelsen fastsætter, at en tilsynsmyndighed skal have nærmere oplyste undersøgelsesbeføjelser, korrigerende beføjelser samt godkendelses- og rådgivningsbeføjelser. Efter disse bestemmelser kan der f.eks. udstedes advarsler, jf. stk. 2, litra a, eller gives påbud, jf. stk. 2, litra c. Det bemærkes, at det fremgår af ordlyden af artikel 58, stk. 1-3, at en tilsynsmyndighed skal have *alle* de oplyste beføjelser.

Det følger desuden af forordningens præambelbetragtning nr. 129, at tilsynsmyndighederne i hver medlemsstat bør have samme opgaver og effektive beføjelser for på den måde at sikre et ensartet tilsyn og en ensartet håndhævelse af databeskyttelsesforordningen i EU.

3. Justitsministeriets overvejelser og vurdering

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 57, stk. 1, og 58, stk. 1-3, at hver tilsynsmyndighed skal have de opgaver og beføjelser, der følger af bestemmelserne. Når en myndighed er udpeget som uafhængig tilsynsmyndighed efter databeskyttelsesforordningen, vil den således skulle varetage disse opgaver og have de anførte beføjelser.

Forordningen kræver således, at hver tilsynsmyndighed har et vist minimum af opgaver og beføjelser.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at det ikke vil være foreneligt med forordningen at udskille opgaver eller beføjelser fra Datatilsynet som tilsynsmyndighed til en anden myndighed. Det vil således efter Justitsministeriets vurdering være i strid med forordningens krav, hvis man udskiller vejledningsfunktionen fra Datatilsynet. Det samme gælder bl.a. tilsynets adgang til at udstede advarsler eller påbud.

Databeskyttelsesforordningen er efter Justitsministeriets vurdering dog ikke til hinder for, at en anden myndighed end Datatilsynet (og Domstolsstyrelsen) yder konkret vejledning om databeskyttelsesreglerne.

Merværdien ved en sådan ordning må dog forventes at blive meget begrænset i forhold til den konkrete vejledning, som Datatilsynet allerede yder og bruger betydelige ressourcer på. Efter Justitsministeriets opfattelse er der en betydelig synergi forbundet med, at det er den samme myndighed, der yder konkret vejledning og fører tilsyn med overholdelse af reglerne, da denne myndighed må antages at have en bedre forståelse og fornemmelse for, hvordan reglerne finder anvendelse i praksis. Samtidig vil der med en sådan ordning være risiko for divergerende opfattelser mellem den anden vejledningsmyndighed og Datatilsynet af, hvordan reglerne skal forstås, som vil kunne mindske værdien af den yderligere vejledning, som myndigheden kan give.